

рекалъ, сестра ми е? И рече мѸ Исаакъ: понеже рекохъ (въ себеси) за да не умремъ изъ причина нейна.

10 И рече Авимелехъ: (що ли е |това| щото) си намъ направилъ? безъ малко щеше да лежи нѣкой изъ людѣте сосъ жената ти, и щеше да ны натоваришъ беззаконіе.

11 И заповѣда Авимелехъ на сичките людѣе, и казвѣваше: който закачи тогози человекъ, или жената мѸ, непремѣнишъ ще умре.

12 А Исаакъ посѣа во онаа земля, и собра во онаа время стократниш (плодъ): че го благослови Господь.

13 И увеличавашесе человекъ, и предспѣваше сосъ умноженіе, до гдѣто пристигна да быде голѣмъ премногш.

14 И придовы овцы, и говеда, и рабы многи: а Филистимляните завидѣха.

15 И сичките кладенцы, които веха ископали рабите на-отца мѸ во дните на-Авраама отца мѸ, тыа зариха Филистимляните, и напълниха ги персть.

16 И рече Авимелехъ на Исаака: отиди отъ насъ, защото тызе быде по силенъ отъ насъ премногш.

17 И отгръгнасе ꙗ тамш Исаакъ, и постави шкиталищата си въ долината Герарска, и вселисе тамш.

18 И отвори пакъ Исаакъ кладенцыте водни, които ископаха во дните на-Авраама отца мѸ, а Филистимляните ги веха заробили по смъртта Авраамова: и наименѣва ги споредъ имената, съ които отецъ мѸ кеше ги наименовалъ.